

tant la nit d'una forma espectacular amb l'actuació conjunta de Banda i Colla interpretant unes peces escrites pel director de la Banda Municipal de Castelló, Fco. Signes.

En setembre la Banda Juvenil va participar en la primera trobada de bandes juvenils de la comarca en Almassora amb la il·lusió que podeu imaginar-vos per part dels joves músics i dels pares, aueles,... Fou una molt bonica festa i la meua opinió, és que van tocar molt bé i molt afinats. Ara pensareu: ¡Clar, que té que dir!, però afegiré que esta opinió fou molt compartida per gent d'altres pobles; ho siga que: ¡endavant xiquets!

Voldria aprofitar l'ocasió, ara que parlem de xiquets i xiquetes que porten camí de ser músics, de la importància que té la formació musical des de la infància i lo positiu que és per a adquirir una cultura i una

sensibilitat que sens dubte, els farà algun dia apreciar millor les coses fines i boniques de la vida, i ojalá els façana rebutjar tot tipus de violència i de guerra. L'inoblidable Ángel Asunción, president durant molts anys de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana i en l'actualitat president d'honor, en un dels seus viatges per el món, concretament en Nicaragua, pronuncià una impressionant frase dirigida als xiquets d'aquell lloc dominat per la violència animant-los a aprendre música: *Tot aquell que de ben jovenet empunya un instrument, difícilment quan es farà gran empanyarà un arma.*

Novembre, Santa Cecília, i aquest any amb un fet digne de resaltar que és la incorporació a la banda d'un nombrós grup d'educands, xiquets i xiquetes que cal anomenar: *Silvia Esteller Muñoz, Paloma Esteve Rull, Víctor Fabregat Boneta, Vanesa Fabregat Ibañez, Laura Gascó Girona, Alexander Moles Girona, Pili Sales Ribá, Adrián Segarra Bellmunt, Jenifer Sospedra Zaragozá, Raquel Traver Zaragozá i Vicente Zaragozá Julián*, no tan xiquet, que es va incorporar per segona vegada, havent estat bastants anys en el "dique seco", menys mal que ha tingut el bon pensament de tornar i us puc dir lo a gust que es troba i segur que pensa, ¡lástima no haver tornat abans!

El dissabte 16 vam fer un passacarrer arplegant als educands, que a mesura que passàvem per casa de cadascú s'incorporaren oficialment a la banda; n'hi ha que dir que ens voltàrem tot el poble, com si de la volta els quintos es tratara, pel fet que viuen tots ells bastant

